

Lassu István

Lábod Község Polgármestere

Lassu István polgármester (független)

Lábod község, Somogy megye, Nagyatádi járás

Lakosság száma: 1.881

Honlap: <http://labod.hu/labod-bemutatkozik/>

Életút és visszaemlékezés

1956. augusztus 29.-én, Nagyatádon születtem. Születésem óta Lábod községben lakom. Itt végeztem az általános iskolát, majd a közeli Nagyatádi Ady Endre Gimnáziumban érettségiztem. A Szarvasi Mezőgazdasági Főiskola Vízrendezési és Talajjavítási Szakának elvégzése után Nagyatádon, a Rinya-Dombómenti Vízgazdálkodási és Talajvédelmi Társulatnál tervezőként dolgoztam. 1980-tól a KISZ Nagyatád Városi Szervezetének munkatársa, később titkára, majd 1987-től az MSZP városi szervezetének iroda vezetője voltam. A Debreceni Agrártudományi Egyetemen 1988-ban szereztem agrármérnöki diplomát.

1990-ben választottak első alkalommal Lábod község polgármesterévé. E tisztséget azóta is ellátom. Munkám elismeréseként 2007-ben a Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt kitüntetésben részesültem. 1990-2006-ig voltam a Somogy Megyei Közgyűlés tagja. A közgyűlésben ifjúsági tanácsnokként, az EU integrációs bizottság alelnökeként, a Külügyi Kapcsolatok bizottságának alelnökeként dolgoztam. 1997-ben a Nagyatádi kistérségben megalakult Kistérségi Területfejlesztési Társulás alelnökének választottak. A kistérségi társulás az idők folyamán más-más névvel folyamatosan átalakult, de az átalakulások során alelnöki megbízatásom a mai időkig megmaradt.

1998-ban öt hónapig - polgármesteri tisztségem megtartása mellett - a leköszönő Országgyűlésben parlamenti képviselőként dolgoztam.

2008-ban alapító tagként vettem részt a Rinya-Dráva Leader Egyesület létrehozásában, melynek alelnöke lettem. E tisztséget jelenleg is betöltöm.

Tanulmányaim időszakától eltekintve születésem óta Lábod Községben lakom. Itt élek feleségemmel, itt neveltük fel két gyermekünket. A választók bizalmából a rendszerváltás óta Lábod község polgármestereként dolgozom. Óriási változásokon ment át ebben az eltelt 30 évben az ország, vele együtt a település. A változások részeként

számtalan reform érintette az önkormányzást, a közigazgatást. A 90-es években érezhető állampolgári bizalom, a közösségek megújuló-megújító ereje alábbhagzott. Elfogyott a lelkesedés, megváltozott az emberek életfelfogása. Befelé fordulóbbá vált körülöttünk a világ. Az önkormányzatok szerepköre inkább problémamegoldóvá vált. Folyamatosan szűkült a tényleges önkormányzás lehetősége. Legnagyobb gond folyamatosan a rendszer kiszámíthatatlansága, az állandóan és gyakran ötletszerűen változó szabályozórendszer volt. Ez végig kísérte polgármesterként eltöltött éveim időszakát. Szerencsére a település közéletéből sikerült távol tartani a politikát, nem jelentek meg a településen olyan önös politikai érdekek érvényesítő szándékok, melyek megmérgezték volna azt az együttműködést, mely a település fejlődésének fontos meghatározója volt az eltelt 30 évben.

Örömteli, hogy a megélhetési és más egzisztenciális gondok ellenére mindvégig jelentős volt a településen működő egyesületek, közösségek száma, munkája. Ők jelentették a települési közösség mozgósítható, közösségi tevékenységet vállaló magját, ami az utóbbi 20 év egyre inkább befelé forduló világában nagy segítséget jelentett. Ugyancsak ilyen volt az egyházi közösségek szerepvállalása is.

Ezeknek az éveknek a legnagyobb eredménye a települések jól látható infrastrukturális fejlődése volt, mely intézményi, közterületi és közműhálózati felújításokban, fejlesztésekben jelent meg. Ebben az időszakban készült el a község vezetékes földgázellátó hálózata, megépült a vezetékes szennyvízhálózat, teljes felújításra került a vezetékes ivóvízrendszer, elkészült az iparterület út és közmű hálózatának fejlesztése. Jelentős mértékben megújult a körzeti szerepkörű általános iskola, a helyi óvoda. Elkészült az Egészségház, a Művelődési ház, az Idősek Otthona, a Közös Önkormányzati Hivatal, a temetői ravatalozó felújítása. Valamennyi intézményünkben jelentős energia megtakarítást hozó fejlesztéseket, külső falszigeteléseket, napelemes rendszerek telepítését, fűtőkorszerűsítést valósítottunk meg. Létrehoztuk a település történetében jelentős szereppel bíró vadászati, vadgazdálkodási tevékenységet bemutató állandó kiállítást, a Rinya-menti táj építészeti és tárgyi emlékeit bemutató tájházi épületegyüttest.

Büszke vagyok arra, hogy mindezt, és még számos eredményt az elmúlt 30 évben sikerült egy, összetételében nagymértékben nem változó, konfliktus mentes, kiegyensúlyozott munkát végző képviselőtestületnek, adósság felhalmozása nélkül, takarékos gazdálkodással elérnie.

Legfájóbb gond a 68-as számú főútvonal beígért és előkészített felújításának elmaradása, mely a közlekedési feltételek jelentős javulását, a dél-somogyi vidék elzártságának megszűnését, a dél-Somogyot jellemző jelentős mértékű munkanélküliség gondjának enyhülését is magával hozta volna.

Fontos, helyben megvalósulatlan beruházás a település három utcájában tervezett szilárd burkolatú út kiépítése, az ott található kőszórásos utak porszennyezésének megszüntetése. Elmaradásának oka, hogy a pályázati rendszerre épülő fejlesztéspo-

litikában nem mindig a helyben prioritást érdemlő célok jelennek meg, saját forrás pedig ilyen mértékben nem képződik az önkormányzati költségvetésekben.

Munkámat az elmúlt 30 évben tudatosan az együttműködés lehetőségét kereső, problémamegoldó szemlélettel végeztem. Meggyőződésem, hogy ennek eredménye volt több cikluson keresztül újra választásom. Ma úgy érzem azonban, hogy folyamatosan leértékelődik a polgármesteri szerep. A rendkívül összetett és sok időt igénybe vevő polgármesteri feladatra alkalmas emberek már olyan egzisztenciával rendelkeznek, melyet nem szívesen cserélnék fel erre a bizonytalanra váló, állandóan új problémákkal terhelt, leértékelődő hivatásra.

A Somogy megye déli részén található Lábodot, az 1200-as években említik a krónikák először. „Falu a kerekerdő közepén”, írja róla Nagy Jenő 2000-ben megjelent könyvében. Valóban csodálatos, vadban gazdag erdőségek övezik a települést. Lélekszámát tekintve sem tartozik a kis falvak közé, lakosainak száma jelenleg is közelíti a 2000 főt.

A majd' 800 éves történelmére méltán büszke a falu. Első említésekor – a krónikák szerint – a Tibold nemzetség béli I. Bodor fiának volt a birtoka. Feljegyezték: IV. (Kun) Béla itt szállt meg, amikor seregeivel a lázadó somogyi nemesek leverésére készült. 1415-ben mezővárosi rangot kapott és ez idő tájt készült el Szent Lukács tiszteletére emelt temploma is. A város aranykora a XVI. Században lehetett, amikor is 96 házával a megye második legnagyobb települése volt. Itt vertek sövényhidat a Rinyán a török hadak, mikor Babócsa ostromára vonultak.

A XVII. Század végén a teljesen leromlott református templom helyett újat építettek. Nem sokkal később – 1809-ben – láttak hozzá a katolikusok saját templomuk megépítéséhez, melyben elvitathatatlan érdemei voltak az akkori földesúrnak, Gróf Széchenyi Pálnak. A XIX. Század végére már 133 házzal és másfélezer lakossal büszkélkedhetett, az akkoriban körjegyzőségi székhelyként működő Lábod.

Szintén a XIX. Században kezdődött a helyi oktatás története, ekkortól van feljegyzés a község református iskolájáról. A római katolikus iskola pedig a XX. század első éveiben indult. A II. világháborút követően az egykori Széchenyi kastély adott otthont az iskolának. Az oktatás mostani színhelye, egykori tanítójának nevét viselő Kótai Lajos Általános Iskola a '70-es évek közepén épült és közel 200 diák folytatja itt alapfokú tanulmányait.

A vadászat szerzett Lábodnak nemzetközi hírnevet, és Magyarországon is erről ismerik a legtöbben. A vadásztatást, vadgazdálkodást a SEFAG Zrt. Lábodi Vadászterdészete végzi a mintegy 35.000 hektáros területen. Nemcsak a terület nagysága, de az elejthető vadak választéka és trófeáik minősége is az országos átlag fölé emeli. Az egész területen megtalálható és vadászható a gímszarvas, a dámvad,

a vaddisznó, az őz és a szalonka. Itt található Magyarország talán legjobb minőségű szarvas állománya. Az évi 120-150 terítékre kerülő szarvasbikának, 65-70%-a volt érmes az elmúlt 10 évben. A nagyvadgazdálkodásban végzett munkát a Nemzetközi vadászati és Vadvédelmi Tanács is elismerte, és 1994-ben – az országban elsőként – Edmond Blanc-díjjal jutalmazta.

A vadászok körében már ismert település és környéke rengeteg csodálatos értéket rejt, melyek méltán számíthatnak a turisták figyelmére. A Hosszúfalvi utcai kápolna a falu legrégebbi épülete, feltehetőleg az 1300-as években épült. A Temetőkápolna néven is ismert épület a reformáció elterjedése után, a török hódoltság korában a reformátusok birtokába került. A római katolikus egyház 1729-ben vette vissza a templomot, és azóta is az ő tulajdona. Az 1700-as években a Hunyadiak barokk stílusban építették át. 1760 körül készült a ma is megcsodálható festett oltárkép a faragott, rokokó stílusú kerettel. A Temetőkápolna jelenleg liturgiai funkciókat lát el és műemléki védelem alatt áll.

A főutcán található az 1889-ben épült Talpas ház, melyet 2000-ben eredeti formájában újjáépítettek. Az 1800-as évek építészetét és szobabelsőjét őrző Tájházban kapott helyet a község néprajzi és helytörténeti gyűjteménye. Udvarában hagyományos kemence, méhes, egy közel 60 éves gémeskút és a 2003-ban újjáépített 100 éves Présház található, mely a szőlészethez, borászathoz kapcsolódó korhű eszközöket mutatja be.

A község központjából kijelölt túraúton juthatunk el Petesmalomba. Az egykori malom helyétől induló törendszer ma a Somogy Természetvédő Szervezet tulajdona, természeti értékekben rendkívül gazdag terület. Természetes élőhelyén és bemutató térben található itt a védett európai vidra. A tóparton álló madár lesnél megállva tőkésrécét, gémet, kócsagot, vízcibékét, időnként közelben fészkelő rétisast, és a szomszédos erdőkben lakó fekete gólyát is láthatunk. Utunkat a vidrákkal való találkozást követően erdei úton a Lábodi Vadgazdaság Nagysalléri Vendégházához folytatjuk, ahol a vadászok védőszentjének tiszteletére emelt Szent Hubertus Kápolnánál időzünk.

A falu központjától mindössze 9 km-re található a Sziágyi Erdei Iskola. Több száz gyermek ismerkedik itt tavasztól késő őszig a természettel. A rendhagyó földrajz, biológia és természetvédelmi órák mellett kirándulásokat is tesznek a környéken.

Ha illatos kávéra vagy ízletes cukrászkülönlegességre vágyik az ideérkező, azt is megtalálhatja a faluban. A Hoffman cukrászda méltán népszerű a környező települések lakóinak körében is.

Lábodot nevezhetnénk az egyesületek falujának is. Egyik legrégebbi közössége a községi tűzoltóegylet, mely 1886-ban alakult. A Községi Legényegylet, a Hölgykoszorú Klub, a MEDOSZ Sportegyesület, a Nők Lábodért Egyesület is

aktív közösségi munkával járulnak hozzá a község fejlődéséhez. Minden évben összegyűlnek e közösségek, hogy az Egyesületi-nap keretében kötetlenül találkozzanak, ismerkedjenek egymással.

Lábodot minden évszakban érdemes meglátogatni. Vendégszerető emberek, varázslatos természeti környezet és rengeteg érték várja az ideérkezőt.